

SAMEN

BOUWEN WIJ

ONS VISSERSTEHUIS

“DE BOLLE 2000”

HET VISSERSTEHUIS “DE BOLLE”: EEN TERUGBLIK

In het begin van de jaren '60 vatten enkele personen, betrokken bij de werking van het toenmalig “Beschermingscomité voor verlaten kinderen van het gerechtelijk arrondissement Brugge”, de idee op om het specifiek probleem aan te pakken van een aantal jeugdige zeevissers, die geen behoorlijke thuis aan wal hadden. Het ging zowel om varende oud-leerlingen van het Koninklijk Werk Ibis als om andere jongeren, die al dan niet onder toezicht van de Kinderrechter stonden.

In het najaar 1963 besloten de heren André Opstaele, Hubert Caestecker, Jan Felix en Gerard Daniels eensgezind om daartoe een vereniging zonder winstoogmerk op te richten. Het Visserstehuis “De Bolle” was geboren.

Op 22 november 1963 werd de v.z.w. in het stadhuis van Oostende officieel boven de doopvont gehouden. Achtentwintig personen ondertekenden de oprichtingsakte, onder wie vertegenwoordigers van de drie pijlers van de vereniging, met name het Beschermingscomité voor verlaten kinderen van het gerechtelijk arrondissement Brugge, de Rederscentrale en de Stad Oostende.

De leden van de Raad van Beheer verkozen de heer André Opstaele tot voorzitter, de heer Hubert Caestecker tot secretaris en de heer Jean Seghers tot penningmeester.

Het duurde nog een hele tijd voor er met de eigenlijke werking van het tehuis kon worden gestart. Het gebouw aan de Twee Bruggenstraat, dat van de Stad Oostende voor een symbolische frank werd gehuurd, verkeerde immers in een uiterst bouwvallige staat.

Dankzij de gulle schenking van de heer Raymond De Cloedt kon de vereniging het gebouw aankopen. Inmiddels had de Technische Dienst van de Stad Oostende de mogelijke renovaties tot in detail nagekeken en de kostprijs op circa 1 miljoen frank geraamd.

Om de nodige fondsen in te zamelen, werd een grootscheepse actie op touw gezet, wat resulteerde in tal van giften van zowel officiële instanties als van privé-instellingen en particulieren.

Onder de belangrijkste schenkers van toen citeren wij het Beschermcomité voor verlaten kinderen, de Rederscentrale, het Ministerie van Verkeerswezen, de Provincie West-Vlaanderen, de Stad Oostende, de Nationale Loterij, HH. Koninklijke Hoogheden de Prinsen van Monaco, de Oostendse Persbond, de heer E.J. Solvay, het Ministerie van Landbouw en vele anderen.

Na grondige restauratie en opfrissing van het gebouw nam het echtpaar Belligh op 3 juli 1965 de eerste jongere op in “De Bolle”. Deze 16-jarige adolescent was afgestudeerd aan Koninklijk Werk Ibis en ging varen ter zeevisserij.

Terwijl “De Bolle” in zijn “pioniersjaren” op eigen kracht en met de beschikbare middelen werd gerund, zou een koerswijziging in het begin van de jaren '70 een belangrijk effect sorteren.

Bij beslissing van 5 september 1972 werd het Visserstehuis “De Bolle” immers door de Minister van Justitie erkend als tehuis voor jonge werknemers, zoals voorzien in de bijlage van het K.B. van 29 april 1969.

Het tehuis ressorteerde voortaan onder het Ministerie van Justitie en kon aanspraak maken op subsidiëring zowel voor de werkingskosten als de wedden en lonen van het personeel.

De erkenning zorgde er tevens voor dat de jongeren niet langer op vrijwillige basis konden verblijven, maar “geplaatst” dienden te worden door de Jeugdrechter of het Jeugdbeschermingscomité.

De verlengde leerplicht, de verlaging van de meerderjarigheid, de steeds ingrijpendere beleidsmaatregelen en niet in het minst de terugloop van de vissersvloot en de afname van de scheepsbemanningen hebben ertoe geleid dat “De Bolle” na verloop van tijd niet enkel jeugdige vissers opnam – alhoewel die in de meerderheid bleven – maar ook niet-varende jongeren. Van de 13 jongeren zijn er nu nog gemiddeld 3 à 4 varende vissers plus een paar die studeren aan het Provinciaal Maritiem Instituut. We zijn blij en fier dat we sedert de oprichting van “De Bolle” 312 jongens hebben kunnen begeleiden bij hun terugkeer naar hun familiaal milieu of bij hun stap naar zelfstandig wonen.

In al die jaren heeft het Visserstehuis “De Bolle” nog niets van zijn morele waarden ingeboet. Niettegenstaande de talrijke vernieuwende initiatieven zoals thuisbegeleidingsdiensten, dagcentra en diensten voor begeleid zelfstandig wonen, blijft er binnen de regio Oostende een duidelijke nood bestaan aan een degelijke residentiële begeleiding van adolescente jongeren.

Ons Visserstehuis "De Bolle" is vandaag erkend en gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Bestuur Bijzondere Jeugdbijstand. Het doet dienst als begeleidingstehuis met opname- en behoudsplicht voor residentiële hulpverlening aan 13 jongens tussen 12 en 20 jaar.

Doel van onze voorziening is aan jongeren (adolescenten) en hun gezinnen, die in een problematische opvoedingssituatie verkeren, een kwalitatieve hulpverlening aan te bieden.

De eigenlijke verwijzing van de jongere gebeurt als volgt:

- ❖ Ofwel beslist *het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg* over maatregelen die door alle partijen (ouders-jongere-plaatsende instantie) vrijwillig worden aanvaard.
- ❖ Ofwel treft *de Jeugdrechtbank* maatregelen t.a.v. de jongere, na doorverwijzing door de Bemiddelingscommissie, wanneer hulpverlening noodzakelijk is, maar er geen vrijwilligheid bereikt kon worden. Tevens is de Jeugdrechtbank bevoegd om de jongere, die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, een maatregel op te leggen.

Het vertrekpunt van onze begeleiding bestaat erin de jongere een veilige haven te bieden, waar hij tot rust kan komen en zijn problemen thuis achter zich kan laten.

Algemeen gezien, trachten wij een vastgelopen gezinssituatie weer vlot te trekken. Concreet proberen we de opvoedingssituatie voor de jongere en de ouders zodanig leefbaar te maken dat de jongere na zijn verblijf in “De Bolle” naar zijn thuis kan terugkeren. Tegelijk pogen wij het gedrag van de jongere in kwestie bij te sturen. Wanneer er niet verder aan de gezinssituatie gewerkt kan worden, zullen wij de jongere voorbereiden op een zelfstandig leven. Hierbij ligt de nadruk op zelfredzaamheid en sociale vaardigheden. Daarnaast hebben we oog voor de algemene ontplooiingskansen van de jongere.

Om dit doel te bereiken is het noodzakelijk dat wij een positief leefklimaat en een open sfeer creëren, waar de jongere zich aanvaard en veilig voelt, en waar hem tevens de individuele ruimte en kansen worden geboden om zich te ontplooien op het vlak van relaties, opleiding, tewerkstelling, vrijetijdsbesteding en zelfstandigheidsvorming.

Het is niet eenvoudig om het leef- en omgangsklimaat in “De Bolle” te schetsen. Wellicht brengt een omschrijving van enkele hoofdkenmerken enige verduidelijking.

Het leefklimaat straalt een grote basisveiligheid uit.

De basissituatie tussen begeleider en jongere is zodanig dat gevoelens van sympathie een kans krijgen, waardoor wederzijdse aanvaarding kan ontstaan.

Het is immers begrijpelijk dat iemand die zich voortdurend buitengesloten voelt, met wie niet echt rekening wordt gehouden en wiens aanwezigheid niet gewaardeerd wordt, langzaam uitgroeit tot een onverschillige, harde, angstige en onzekere persoon.

Om hieruit te komen, zichzelf te vinden en te waarderen, is een open, positief leefklimaat nodig, waarbij de jongere individueel kan bezig zijn met leren, maar vooral kan rekenen op geborgenheid in de vorm van zorg, geduld en begrip.

Het leefklimaat wordt bepaald door drie posities in de begeleiding.

Het klimaat kunnen we ook schetsen a.d.h.v. diverse bepalende spelers. Naast de medebewoners in de groep is dat vooral het voltallige team van “De Bolle”. Elk teamlid positioneert zich t.o.v. de jongere op een bepaalde manier. Welke positie hij inneemt, hangt af van de situatie. Globaal kunnen binnen “De Bolle” *drie posities* onderscheiden worden. Elke positie heeft haar eigen impact en zal in verhouding met de twee andere bijdragen tot het beoogde leefklimaat.

De eerste positie betreft de structurerende meesterfiguur. Deze stelt regels en treedt op wanneer ze niet nageleefd worden. Ze is verweven met gezag en aanzien, maar biedt ook veiligheid en zekerheid.

De tweede positie is die van de sympathiserende en ondersteunende figuur. Deze stelt zelf geen regels maar verwijst ernaar. Ze biedt structuur maar laat meer ruimte dan de meesterpositie om na een tegenslag weer op te staan.

De derde positie is die van de onvoorwaardelijke acceptatie. Hier is van enige regelgeving geen sprake. Het werkelijke gezag is klein of louter toegedicht. Bij deze figuur kan de jongere alles kwijt. Hij dumpt er zijn tegenslagen, zijn plannen, zijn fouten. Ze is in eerste instantie weinig structurerend maar daarom niet minder noodzakelijk.

Het leefklimaat is gebaseerd op een intensieve basiszorg.

De materiële zorg is in het begin soms de enige benaderingswijze om de jongere te laten voelen dat wij hem en zijn situatie serieus nemen. De jongere beschikt over een eigen kamer die hij zelf mag inrichten. Hij krijgt een eigen sleutel, wat een grote symbolische betekenis inhoudt. Het is een signaal dat we hem als een volwaardig persoon beschouwen en hem willen vertrouwen.

Het leefklimaat is grenzentrekkend.

De basisveiligheid die we de jongere willen aanreiken is grotendeels gebaseerd op het geven van het nodige houvast. Het trekken van grenzen is dan ook de eerste taak van het begeleidend team. De jongere weet zich op deze manier gesteund door zijn opvoedingsfiguren die zo een referentiekader uitzetten. In die zin geven wij als begeleiders de jongere de huidige waarden en normen van onze samenleving mee.

Het leefmilieu wordt geschraagd door het samen concreet bezig zijn.

De jongeren die we begeleiden hebben over het algemeen geen enkele hulpvraag. Voor hen is een plaatsing een noodzakelijkheid die ze nemen voor wat ze is. Een manier om dit gebrek aan enthousiasme te omzeilen, is samen met de jongere concreet bezig te zijn.

Deze aanpak situeert zich zowel binnen de individuele als de groepsbenadering. De pijlers zijn studie- en werkbegeleiding, een dagelijks activiteitenaanbod en opleidingskeuze.

Ondanks de eigen middelen van de vereniging en de verwachte financiële steun van het Provinciebestuur van West-Vlaanderen, het Steunfonds voor verlaten kinderen en sociaal kansarmen van het gerechtelijk arrondissement Brugge en de Nationale Loterij blijft er evenwel een aanzienlijk tekort te overbruggen.

Voor de toekomst van ons Visserstehuis “De Bolle” en voor onze jongeren die het in onze maatschappij niet altijd even gemakkelijk hebben, is elke bijdrage even onmisbaar als noodzakelijk. Daarom durven wij een beroep op U doen, want:

SAMEN BOUWEN

WIJ AAN

“DE BOLLE 2000”

De Leden van de Raad van Beheer:

De heer A. Opstaele, voorzitter, Emeritus Eerste Voorzitter van het Arbeidshof te
Gent

De heer H. Caestecker, secretaris, Eredirecteur van het Koninklijk Werk "Ibis"

De heer J. Seghers, penningmeester

Mevrouw H. Veulemans, schepen en

Mevrouw R. Declercq, gemeenteraadslid van Oostende,

zetelen als vertegenwoordigers van de Stad Oostende

De heer Ph. Declercq, directeur van het Koninklijk Werk "Ibis"

De heer E. De Winter, ingenieur, beheerder van het Koninklijk Werk "Ibis"

De heer M. De Winter, directeur van het Provinciaal Maritiem Instituut

De heer K. Dirickx, gemeenteraadslid van de Stad Oostende

Mevrouw B. Ingelaere, lid van het O.C.M.W. te Bredene

Fregatkapitein G. Legein, Commandant Maritieme Middelen te Zeebrugge

Kapitein-ter-zee b.d. R. Meeze

De heer M. Quaghebeur, notaris

De leden van de Algemene Vergadering:

Mevrouw O. Bonte, Erepolitie-assistente te Middelkerke

E.H. J. Corneillie, Ere-aalmoezenier van de visserij

De heer Dr. G. Daniels, sportarts

E.H. D. Demaeght, aalmoezenier van de visserij

De heer J.P. Duquenne, beheerder van vennootschappen
Mevrouw G. Hamers, maatschappelijk werkster
De heer. N. Hennaert, gemeenteraadslid van de Stad Oostende, reder ter visserij
Fregatkapitein Ph. Menu
Mevrouw A. Savels, echtgenote R. Claeys, reder ter visserij
Mevrouw M.L. Cumps - Schepens
De heer W. Van Waes, bestuurder Vislossersbond Oostende
De heer P. Vermandel, havenkapitein-directeur van de Stad Oostende
De heer W. Versluys, schepen van Bredene, reder ter visserij

Het Personeel

De heer J. Claeys, directeur, maatschappelijk werker
De heer T. De Bois, licentiaat in de orthopedagogiek
De heer H. Goethals, hoofdbegeleider, geaggregeerde in de lichamelijke opvoeding
De heer S. Poppe, begeleider, maatschappelijk werker
De heer P. De Witte, begeleider, maatschappelijk werker
De heer J. D'Hondt, begeleider, gegradueerde in de orthopedagogie
De heer S. Wybo, begeleider, gegradueerde in de orthopedagogie
De heer J. Boden, begeleider, kandidaat gegradueerde in de orthopedagogie
Mevrouw K. Danneels, begeleidster, licentiate in de orthopedagogiek
Mevrouw M.R. Verhelst, logistiek personeel en onderhoud
Mevrouw J. Bouckenaere, administratief personeel

STEUN AAN:

het nieuwbouwproject van

**VISSERSTEHUIS VOOR JONGEREN
DE BOLLE v.z.w.**

kan:

❖ **door storting op het nummer**

088-2184286-35

van Visserstehuis "De Bolle"

Tweebruggenstraat 2 - 8400 Oostende

059/32.01.67 - fax: 059/33.01.67

Voor elke gift van 1.000 fr. en meer wordt een fiscaal attest afgeleverd.

❖ **door deelname aan het 26° Galafeest**

van het Steunfonds voor Verlaten Kinderen en Sociaal
Kansarmen van het gerechtelijk arrondissement Brugge
vzw op:

ZATERDAG 23 OKTOBER 1999

in het Boudewijnpark te Brugge.

De netto-opbrengst van het 26° Galafeest wordt in hoofdzaak aan
ons nieuwbouwproject besteed.

DANK AAN :

DE OOSTENDSE PERSCLUB

Sedert jaar en dag kan het Visserstehuis "DE BOLLE" rekenen op de concrete steun van de Oostendse Persclub.

Vandaag zijn wij bijzonder verheugd dat de heer voorzitter R. Kyndt en de leden van de Oostendse Persclub ons hun

"PERSGALA 1999 met de Duitse zanger Freddy QUINN"

aanbieden.

Tevens danken wij U allen voor uw aanwezigheid en uw trouwe waardering voor de werking van ons Visserstehuis "De Bolle" en uw warme sympathie ten overstaan van de ons toevertrouwde jongeren.